Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

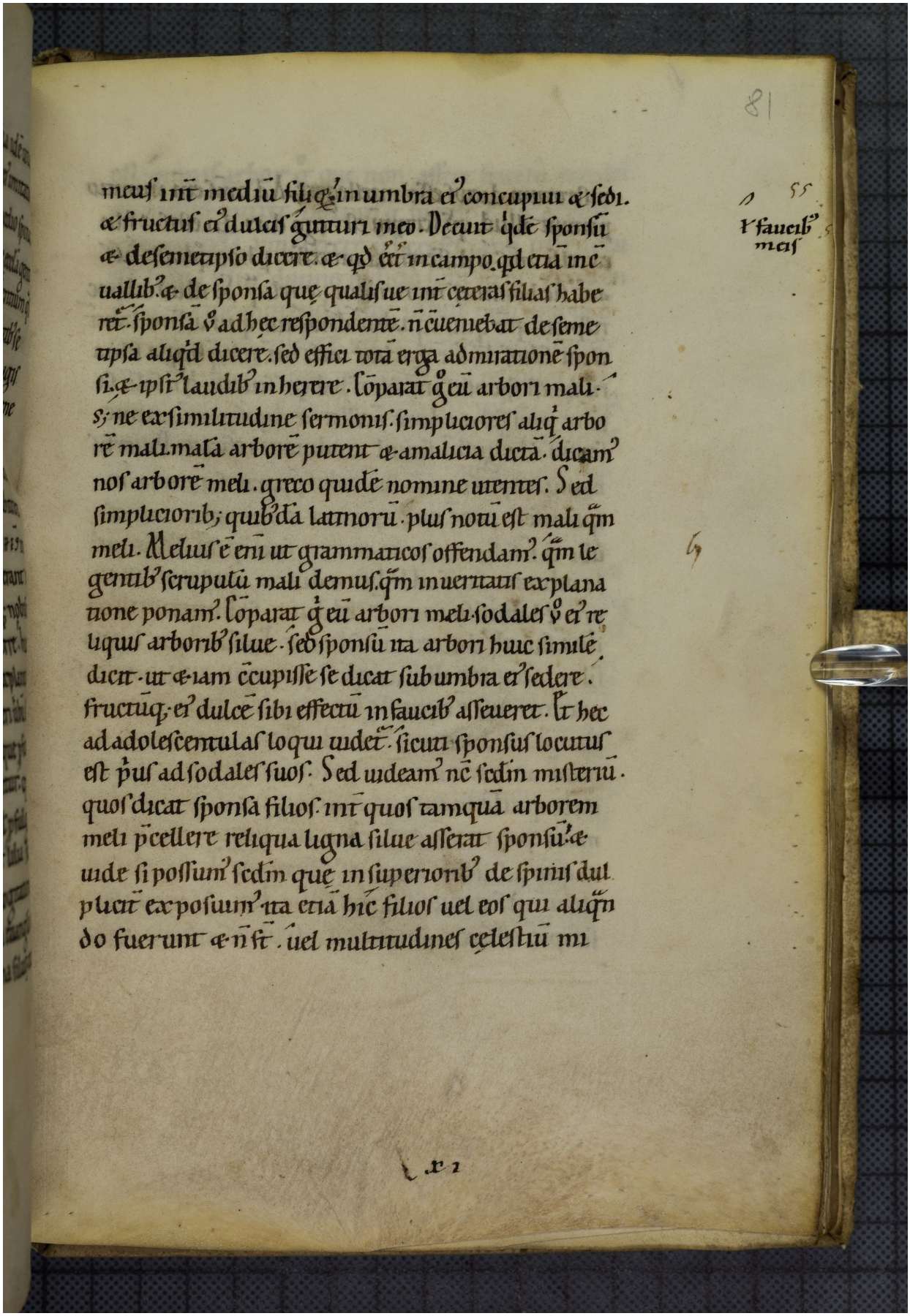

81

meus int mediu filiq; in umbra ei concupiui & sedi.
& fructus ei dulcis gutturi meo. Decunt qdē sponsu
& de semetipso dicere. & qd ēt in campo. qd etiā inē
uallib. & de sponsa que qualisue int ceteras filias habe
ret. sponsa v ad hec respondentē. n cueniebat de seme
ipsa aliqd dicere. sed effici tota erga admirationē spon
si. & ipsi laudib inherere. Coparat q eu arbori mali.
s; ne ex similitudine sermonis. simpliciores aliq arbo
rē mali. mala arborē putent & amalicia dictā. dicam
nos arborē meli. greco quidē nomine utentes. Sed
simpliciorib; quib da latinoru. plus notu est mali qm
meli. Melius ē enī ut grammaticos offendam. qm le
gentib scrupulū mali demus. qm inuentatis explana
tione ponam. Coparat q eu arbori meli. sodales v ei re
liquis arboribus silue. sed sponsu ita arbori huic simile
dicit. ut & iam ēcupisse se dicat sub umbra ei sedere.
fructuq; ei dulcē sibi effectu in faucib asseueret. Ut hec
ad adolescentulas loqui uidet. sicuti sponsus locutus
est pus ad sodales suos. Sed uideam nē secdm misteriū.
quos dicat sponsa filios. int quos tamquā arborem
meli pcellere reliqua lugna silue asserat sponsū. &
uide si possum secdm que in superioribus de spinis dul
plicit exposuim ita etiā hic filios uel eos qui aliqn
do fuerunt & n sit. uel multitudines celestiū mi

55
Vfaucib meis